

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudcem Mgr. Karlem Kosteckým v právní věci žalobkyně **K.P.** bytem xx, Liberec VI-Perštýn, proti žalovanému **Úřadu práce České republiky**, se sídlem Karlovo náměstí 1359/1, Praha - Nové Město, o žalobě proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje čj. **OSV/933/2010/75 ze dne 2. prosince 2010,**

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí čj. OSV/933/2010/75 ze dne 2. prosince 2010 se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Krajský úřad Libereckého kraje svým shora označeným rozhodnutím ze dne 2.12.2010 zamítl odvolání nyní žalobkyně K.P., směřující proti rozhodnutí Úřadu práce v Liberci čj. 8740/10/LBA-1/3 ze dne 11.10.2010 a toto rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění napadeného rozhodnutí popisuje průběh řízení a listiny, ze kterých ve svých závěrech krajský úřad čerpal a poukázal na to, že existenci nájemního vztahu žalobkyně k uvedenému bytu neprokázala, ač je tak povinna podle § 68 z.č. 117/1995 Sb.

Žalobkyně K.P. ve své včas podané žalobě navrhuje zrušit nejen napadené rozhodnutí, ale i rozhodnutí jemu předcházející, a to z následujících důvodů. Příspěvek na bydlení nezbytně potřebuje, neboť jejím jediným příjmem je rodičovský příspěvek ve výši 7.600,-Kč měsíčně. Předložila jak nájemní smlouvu své matky E.R., tak i její prohlášení ze dne 5.3.2010, podle kterého E.R. opouští ke dni 5.3.2010 byt a společnou domácnost a tím dochází k přechodu nájmu na dceru K.P. podle § 706 až 708 občanského zákoníku. Nájemcem se proto stala žalobkyně. Pronajímatel sám nemůže určit, zda nájemní vztah trvá či nikoli, to může určit jen soud, ale tato její odvolací námitka nebyla žalovaným akceptována.

Krajský úřad Libereckého kraje ve svém vyjádření k podané žalobě navrhuje žalobu zamítnout. Nejprve odkazuje na zákonnou úpravu dané problematiky, poté na důkazy a následně připomíná, že žalobkyně nepředložila doklad o tom, že byt užívá na základě nájemní smlouvy, jak předepisuje § 68 odst. 1, písm. g) z.č. 117/1995 Sb. Žalovaný se nezabýval existencí nájemního vztahu, jen požadoval, aby jej žalobkyně zákonem předepsaným způsobem doložila.

V předmětné právní věci rozhodl ve druhém stupni Krajský úřad Libereckého kraje v souladu s právní úpravou, platnou v době jeho rozhodování.

S účinností od 1.1.2012 přešla jeho působnost ve věci státní sociální podpory, tedy i ve věci příspěvku na bydlení na Úřad práce ČR podle § 4 odst. 1, písm. c) z.č. 73/2011 Sb.), a to i s přihlédnutím k § 2a, písm. a) z.č. 117/1995Sb. a § 2, písm. a, bod 2) naposled zmíněného zákona. Proto je za současné právní úpravy žalovaným Úřad práce ČR za použití § 69 z.č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s.ř.s.).

Soud podle § 75 z.č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s.ř.s.) přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené výroky rozhodnutí, vycházejí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a dospěl k následujícímu závěru.

Podle § 68 odst. 1, písm. g) z.č. 117/1995 Sb., účinného v době vydání napadeného rozhodnutí, musí žádost o příspěvek na bydlení obsahovat: doklad o tom, že byt je užíván na základě nájemní smlouvy nebo na základě vlastnictví k nemovitosti, doklad o výši nájemného, nákladů na plnění poskytovaná s užíváním bytu a nákladů uvedených v § 25 odst. 1, písm. c) tohoto zákona. Není pochyb o tom, že pod pojmem „doklad“ se rozumí i rozhodnutí soudu o tom, že existuje nájemní vztah a kdo je subjektem tohoto vztahu.

Jak soud zjistil zejména z obsahu správního spisu žalobkyně sice podala žádost o poskytnutí příspěvku na bydlení (16.8.2010), avšak nedostála své povinnosti, uvedené v naposled citovaném zákonném ustanovení a nepředložila doklad o tom, že byt č. 2 v ul. č. 629/16, Liberec IV-Perštýn užívá na základě nájemní smlouvy. Je sice pravdou, že stejnopis nájemní smlouvy (z xx) předložila, smluvními stranami jsou ale xx, xx, L.V (jako pronajímatel) a E.R. (jako nájemce). Tato smlouva se tudíž žalobkyně netýká. Dokladem nemůže být ani jednostranné prohlášení E.R. z xx, když navíc současný vlastník nemovitosti Ing. V. popírá, že by se nájemcem stala žalobkyně.

V dané souvislosti musí soud poukázat na následující zákonnou úpravu. Podle § 685 odst. 1) z.č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku (oz) nájem bytu je založen nájemní smlouvou, která musí být písemná (§ 686 odst. 1 oz), jak je patrné ze smlouvy, týkající se Evy Rydvalové. Z této nájemní smlouvy ale nelze současně vyvozovat, že se nájemcem stala i žalobkyně. Současně žalobkyně neprokázala v průběhu celého řízení před správními orgány (ale ani v řízení před soudem), že došlo k přechodu nájmu za podmínek § 706 oz (úmrtí nájemce).

Žalovaný proto nepochybil, a zde lze plně odkázat na odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde konstatuje, že žalobkyně nepředložila všechny zákonem předepsané náležitosti, které tvoří podklad pro úvahu, zda splňuje po stránce ekonomické podmínky pro

přiznání jí požadovaného příspěvku na bydlení či nikoli, když odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. Je správná i další úvaha správního orgánu (konkrétně rozvedená ve vyjádření k žalobě), který nezpochybňuje, že žalobkyně je nájemcem předmětného bytu, ale zdůrazňuje, že pokud jím je, pak existenci tohoto vztahu žalobkyně nikterak neprokázala. Nutno připomenout, a tento závěr je zřejmý z ust. § 68 z.č. 117/95 Sb., že doklad o existenci nájemního vztahu předkládá žadatel o dávku a není povinností správního orgánu sám vyhledávat, zda takový vztah existuje či nikoli, popř. dokonce trvat na vyvolání občanskoprávní řízení v takové věci a řízení o dávce za daného stavu věci přerušovat.

Je plně na žalobkyni, aby existenci nájemního vztahu ve správním řízení prokázala, a to i rozhodnutím soudu na základě určovací žaloby (§ 80 písm. c občanského soudního řádu) žalobkyni podané k místně příslušnému okresnímu soudu, neboť tento úkon za ni není oprávněn provést správní úřad a ani soud není oprávněn zahájit řízení i bez návrhu (§ 81 téhož zákona). Může se tedy svých práv domáhat, domnívá-li se že došlo k přechodu nájmu, cestou občanskoprávního řízení. Proto i tato žalobní výtka není odůvodněná.

Za daného stavu věci soudu nezbylo, než se se skutkovými a právními závěry žalovaného ztotožnit a žalobu jako nedůvodnou zamítnout podle § 78 odst. 7) s.ř.s.

Žalobkyně neměla ve věci úspěch, náhrada nákladů řízení ji tudíž nepřísluší, žalobkyně ji ani nežádala. Proto soud rozhodl podle § 60 odst. 1) s.ř.s. i tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě **dvou týdnů** ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 5. dubna 2012

Mgr. Karel Kostecký, v.r.
samosoudce